

„Menj le a fazekas házába.” Szeretet

2018

SZEPTEMBER

9. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXIX. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Fotó: VISZ-zenetábor, Hargita

A tanító és a tanítása

TARTALOM

- Aktuális hírek, információk
- Vakációs beszámolók
- II. Zenetábor a Hargitán
- Nőtestvérek (interjú)
- Felvételi bibliaiskolába
- Mit tanít a Biblia (17.)

„Elő-előtörő kérdés a közel-keleti események folytán ott élő testvéreink helyzete. Nem tudom elégszer meghatódva megosztani, hogy amikor velük találkozunk, akkor nem a híradóba illő szörnyűségekről szólnak a beszámolóik, hanem arról tesznek bizonyosságot, hogy hogyan jelenik meg közöttük az élő és mindenek fölött uralkodó Jézus Krisztus. Nem a veszteségeket számolják, hanem előre tekintve, felfelé nézve haladnak szabadító Krisztusunk nyomában.”

„Legyen gondod önmagadra és a tanításra...” (1Tim 4:16)

Elvásztható-e a művész az alkotásától? Bármennyire is szubjektívnek tűnik ez a kérdés, úgy gondolom, legtöbbször nemleges választ adnánk. Minden műalkotás magán viseli alkotójának ujjlenyomatát és ez nem csak a szobrászatra érvényes. Különösebb hozzáértés nélkül is nyilvánvalóvá válik, hogy milyen módon kötődik a festmény, regény, költemény, zenemű vagy fénykép a mesteréhez, ha megfigyeljük a művész magánéletét. Személyes értékei, meggyőződései, tapasztalatai, világnézete, vallási vagy politikai elkötelezettségei részben mind megtalálhatók alkotásaiban, mert bár a művész az ihletettségét környezetéből szerzi, ugyanakkor önmagából is merít.

Elvásztható-e a tanító a tanításától?

Ha csak iskolai tanítókra, tanárookra gondolunk, akkor se lehetne egyértelműen igenlő a válaszuk, hát még akkor, amikor az evangélium tanítóiról van szó?! Pál apostol figyelmezteti tanítványát és szolgatársát, hogy ne csak a tananyagra legyen gondja, hanem a tanárra, azaz saját magára is. Bár a gyermektanító vagy tinimunkás nem nevezhető művésznek a szó valódi értelmében, és a mű, amiről tanít, egyáltalán nem az ő alkotása, mégis szorosabb kapcsolatról van itt szó, mint például az osztályfőnök és a fizika tudománya között. Elsősorban azért, (folytatás a 3. oldalon)

AA KCYTMea AA

■ Új gyülekezetekben szolgáló és nyugalomba vonult lelkipásztorok.

Gáll Győző testvér, az érmi-hályfalvai gyülekezet és körzet lelkipásztora 2018 tavaszán nyugdíjba vonult, akárcsak Dóczi György testvér. Utóbbiról Id. Máté Zoltán emlékezett – fotóval is – a Szeretet márciusi számában. Több gyülekezet is új lelkipásztort köszönhet, így a belényesi gyülekezet és körzet, ahol Szűcs Sándor veszi át a szolgálatot, és a szilágyszentkirályi gyülekezet és körzete, ahova Sebestyén László végzős teológust hívták meg lelkipásztornak. Szabó Sándor nagyváradai – tavaly végzett teológus – a magyarremetei gyülekezet és körzet lelkipásztora lesz. Isten áldását kívánjuk mind a nyugdíjba vonuló, mind az új szolgálati hely kihívásai elé néző szolgálattelvőkre!

Gáll Győző ny. lp.

■ Új lehetőségek a közösségi telefonálásban. A

„Telekom” céggel kötött szerződésről ennek felelőst, **Rajna Ottót** kérdeztük.

– Kedves Ottó! Él a Telekommal egy Ebaptifon-szerződés, amit érdemes figyelembe venni azokban a körzetekben, ahol ennek a szolgáltatónak a jele erősebb. Mondanál erről néhány szót?

– A Szövetség még 2016-ban írta alá, és nemrég meghosszabbítottuk ezt a szerződést újabb két éves időszakra, 2020. július 1-ig.

– Milyen bérleteket lehet igénybe venni ennél az egyezségnél?

– A szerződés két bérlettípust kínál, a **Standard** és a **Freedom** bérletet és mindkét bérlettípus tartalmaz **roaming szolgáltatást** is, bármelyik opcióban. A Standard bérletnél 3 és 6 eurós opció létezik, és diszkontot tartalmaz az extra tarifákra. Ennél a bérletopciónál nem jár telefonkészülék a bérlettel. A Freedom bérlet 5 és 10 eurós opciót kínál, ez nem tartalmaz diszkontot az extra tarifáknál, viszont sok esetre korlátlan a felkínált perc, sms, vagy adatforgalom. A Freedom bérletopciónál lehetőség van **telefonkészüléket is vásárolni részletre**.

– Hol lehet plusz információkat kapni erről a lehetőségről?

– Bővebb információ a Telekom bérleteiről, telefonkészülékekről **Rajna Ottó** lelkipásztornál érhető el a 0786 597 652-as Telekom, és a 0735 501 012-es Vodafone számon. Email: tbaptifon@gmail.com

Missziós hírek Pápua Új-Guineából

Dumitriu Mihai és Hajni májusi hírlevele, részlet:

„Tavalyi év vége felé végre megszületett a döntés, hogy az elkövetkező három évben a patep (Pitep) népcsoport felé szolgáljunk. Az elmúlt év erőfeszítései, hogy megtanuljuk a tok pisin nyelvet haladó szinten, hogy képezzük magunkat a Biblia anyanyelvű használatának elősegítése (SU) „eszköztárából”, hogy meglátogassunk nyelvcsoportokat, hogy felmérjük helyzetüket, és hogy bibliatanulmányokat készítsünk elő tok pisin nyelven, nem voltak hiábavalók. (A tok pisin a helyi közös nyelv sok népcsoport számára Pápua Új Guineában, és ezt többé-kevésbé ismerik.) Februárban el is kezdhettünk szolgálni a patep népcsoport felé. Az egyik asszony mesélte, hogy volt egy álma, amelyben egy nagy és koszos tóban sok hal volt. Akkor jöttünk mi, és elkezdtek kifogni őket. Az álomban elkezdtek mondani a gyülekezeti vezetőknek, hogy nem ez a helyes út, és más irányba kell menniük. Ő így értelmezte az álmát: «Mi tévelyegtünk, és ti eljöttetek, hogy visszatérítsetek minket a jó útra.» Január 19. és február 2. között a Huon Gulf (HG) projekt bibliafordítói műhelymunkáján

vettünk részt, Lae városában, melyhez most már a patep népcsoport is csatlakozott az Újszövetség revideálási munkájával. Itt is az volt a feladatunk, hogy megbeszéljünk pár bibliai kulcsszót patep nyelven, melyeket a későbbiekben használhatunk a bibliatanulmányozó, hosszú távú képzésen is. Íme egy példa: (1Pt 1:5) «Xam vông i vin Anutu om Anutu viac xam nivihya ya xêkizêc wê i vông ge, di xam obêc la dô mamviha hixôn i, om Anutu viac môp tige pyap wê obêc lam yêp seac timuên.» A kikeresett kulcsszavak: Anutu – Isten; vông i vin – hinni; xêkizêc – erő; dô mamviha hixôn i – megváltás (élőnek maradni Vele). Egy hónap alatt (a két látogatás során), 293 ilyen kulcsszót beszélünk át, és a lista nem végleges. Imádkozzanak velünk, hogy a patep emberek maradjanak erősek a hallott Igében, és ne maradjanak «gyermekmek, kiket ide s tova hány a hab és hajt a tanításnak akármí szele, az embereknek álnoksága által, a tévelygés ravaszágához való csalárdság által.» (Ef 4:14-15). Ugyanakkor, imádkozzunk, hogy a többi három Patep-térségbeliek is, akiket április 7-19 között tervezünk meglátogatni, legalább ilyen jól fogadjanak minket, és velünk együtt a tiszta Igét! Hordozzanak bennünket is imában, hogy az Úr segítsen minket, hogy hamar megtanuljuk a patep nyelvet, nyisson új tanítványozási lehetőségeket, és vezessen továbbra is a bibliatanulmányozó anyagok összeállításában. **Sok Szeretettel és köszönettel, Mihai és Hajni**”

(folytatás a címlapról)

mert ez a legnagyobb irodalmi kincs, élő és ható, amely mélyre hatol az elmébe és a lélekbe, hogy megítélje a szív gondolatait és szándékait, először azét, akinek tanítania kell azt a következő vasárnap reggelen, vagy egy hétköznapi gyerekluban. Másodsorban ennek a felbecsülhetetlen műalkotásnak hatással kell lennie a tanító életének minden területére, amiből következik, hogy a mű központi üzenete felismerhető a tanító gondolkodásában, viselkedésében, döntéseiben, nem csak megváltott szavaiban.

Ahogy a mű elválaszthatatlan a művésztől, ugyanúgy a gyermektanító vagy tinimunkás sem határolhatja el magát szolgálatától. Minden, amit tesz, mond, sőt gondol, a szolgálati területen vagy időn kívül, közvetlen hatással lesz arra, ahogy szolgál. Itt elsősorban nem arról van szó, hogy cselekedetei alá kellene támasszák tanítását, hanem arról, hogy a lelki egészsége támogatja vagy akadályozza munkálkodását. A tapasztalt Pál nagyon jól tudta, hogy Timóteusra milyen kihívások várnak szolgálata során és milyen kísértések leselkedhetnek rá hétköznapijaiban. A mentor nemcsak az efézusi gyülekezet pásztorálásával kapcsolatos nehézségekre hívta fel tanítványa figyelmét, hanem olyan fenyegetésre is, amely akadályozhatja elhívásának betöltését és beszennyezhetné az evangélium hírnevét.

Amikor fejlődésről van szó, mindannyian szeretjük és keresük azokat a lehetőségeket, ahol gyakorlati tanácsokat kaphatunk, amelyek által jobban megértjük szolgálati területünket és akikkel együtt dolgozunk, vagy olyan megoldásokra vágyunk, amelyek sike-

resen találják fel újra a kereket. Ezek lehetnek pszichológiai jellegűek, tanítással kapcsolatosak, vagy alkalmazási trükkök. Mindezen hasznos fejlődési eszköz mellett nem lenne szabad elfeledkezni a belső világunkról való gondviselésről sem. A keresztyén tanító a látható és láthatatlan közötti állandó feszültség határvonalán szolgál; nyomás nehezedik rá a látható szolgálat minőségi elvégzése miatt, viszont ha csak az elvárások miatt igyekszik a kifogásolhatatlan munkára, elhanyagolva a rejtett, belső világát, a tanító hamar kiéghet.

Ne feledkezzünk meg közbenjárni gyermekeink tanítóiért!

Imádkozzunk ne csak szolgálatukért, hanem hétköznapi életükért, lelki egészségükért! Imádkozzunk értük rendszeresen, hogy ne csak gyermekeink tanításáért, hanem személyes értékükért is fontosak legyenek számunkra! Kérjünk nekik Istentől eredményes szolgálatot, de ugyanakkor egy megszentelt, kegyes életet is!

(A cikk korábban megjelent a kids2jesus.blog oldalon.)

Szűcs Zsolt
Nagyvárad

SZENTFÖLDI TANULMÁNYÚT Izrael Állam újraalapításának 70. jubileumi esztendejében, 2018. október

14-22 között. Idén másodszor szervezünk Jubileumi Zarándokutat a Szentföldre 2018. október 14-22 között. Felkeressük a Biblia történeteinek, köztük Jézus Krisztus földönjártának legfontosabb helyszíneit. Tekintsen bele a mellékelt, Magyarországi Baptista Egyház honlapján található dokumentumfilmünk ismertetőjébe:

<http://www.baptist.hu/a-nazareti-jesus-nyomaban-jeruzsalem-i-resz/>

Ehhez hasonló ismertető dokumentumfilmeket itt talál: <https://kiskepsti.blogspot.com/2017/10/a-nazareti-jesus-nyomaban-jeruzsalem-i.html>

Beszámoló egy korábbi Szentföldi Tanulmányútról a Magyarországi Baptista Egyház honlapján: <http://www.baptist.hu/jesus-nyomaban-husvet-elott-a-szentfoldon/>

Az utazással kapcsolatos további információkat az alábbi honlapon találhat: <http://www.efelikialtas.hu/izraeli-utazas-2018-osz/>

Dr. Mészáros Kálmán

Bemerítés Paptamásiban. Ez év május 27-én nagy örömmel mentünk az Úr házába, hogy együtt örüljünk az örülőkkel, mivel ezen a napon újból megmozdulhatott a víz a paptamási gyülekezetben. Az igehirdetés szolgálatát Petyár Lóránd végezte Nagyváradról, a Mt

3:13-17 alapján, aki felhívta a figyelmünket arra, hogy a bemerítés annak az elköteleződésnek a fizikai megnyilvánulása, hogy Krisztushoz tartozunk. Az ismert ének szövegírójával együtt mondtuk, hogy érdemes követni az Urat, „ha nincs is társam”. A délelőtti folyamán a legújabb tag bizonyágtevését és az ének- és zenekar szolgálatát is hallhattuk. A bemerítést Albert István Zsolt helyi lp. végezte. Isten gazdag áldását kívánjuk az új gyülekezeti tag életére! A képen (balról jobbra): Petyár Lóránd, Antal Sámuel, Albert István Zsolt. [A. Zs.]

Új bemerítkező a Kőszikla gyülekezetben. A Kolozsvári Kőszikla Gyülekezet Isten kegyelméből 2018. május 27-én bemerítési ünnepet tartott. Orgován Tamás tett nyilvánosan is vallást arról, hogy Krisztus az élete Megváltója. Hála a hívó osztálytársainak, felismerhette,

hogy Isten bűnbocsánatára van szüksége. Novák Zsolt és Budai Lajos lelkipásztorok végezték a bemerítést.

Az igehirdetés az ApCsel 1:8 alapján hangzott. Novák Zsolt prédikációjában a Szentlélek általi megújulást és ennek az életünkre való hatását hangsúlyozta. Különleges ünnepben volt részünk azért is, mert a bemerítke-

zőn kívül új tagok is csatlakoztak. Őket és Tamást a Nehémiás 3. részéből köszöntötte a gyülekezet, idézve az ígét, amely leírja Jeruzsálem falainak újjáépítését, s ahogy ebbe mindenki bekapcsolódik. Ugyanígy kell mi, keresztények, együtt építsük Isten országát.

Kívánjuk, hogy a Szentlélek megújító ereje egyre inkább megmutatkozzon a bemerítkező és minden keresztény életében! [Lázár Ernő]

Új, történelmi jellegű önéletrajz

Megjelent id. Kiss László lelkipásztor önéletrajza. A könyv bemutatja Jézus Krisztus megváltó és szolgálatra elhívó kegyelmét, amely erősítette és elkísérte e könyv szerzőjét az élet minden körülményeiben. E könyv olvasása során még jobban megértjük, hogy életét mélységesen átjárta az

Isten országáért végzett hűséges munka. Írását színesítik az erdélyi baptista gyülekezetek sokféle történelmi eseményei.

Élete vitorláit még fiatal korban kibontotta a jó irányba és hűségesen kitartott egészen a végső célig. Az útvonalat, a hajtóerőt, a napsütéses és viharos időket, az őrző gondviselést és az áldást Isten adta. Inspiráló életrajzi története serkentsen minket is, hogy hűséggel tartsunk ki mindvégig!

A könyv terjedelme: 280 oldal. Ára: 20 lej. Személyes átvétel: Szövetségünk irodája – Nagyvárad, Berthelot u. 5. Postázást igénylők rendelése: Giorgiov Ruth 0735-502400; Kiss Zsuzsa: littlezsuzsa@gmail.com [Giorgiov Adrián]

Vakációs gyermek-biblianapok és angolos hét Kémeren

Nagyon hálásak vagyunk az Úrnak, hogy lehetőséget adott arra, hogy a vakációt kihasználva szolgálhasunk a gyermekek felé.

2018. július 2-4 között több mint 30 kanadai, magyarországi és erdélyi önkéntes tartott Vakációs Biblianapokat Kémeren. A gyermekek minden nap örömmel és lelkesen jöttek a 15:00 órától kezdődő alkalmakra. A sok játék és kézimunka mellett Dávid életéről hallhattak és tanulhattak a gyermekek.

2018. július 16-20 között egy angol bibliai hét megrendezésére is sor került. Imádkozó szívvel készült a gyülekezet és a szervező csapat azokra a napokra, amelyek nemcsak kisiskolás gyerekek számára volt meghirdetve, hanem azok számára is, akik barátkozni szerettek volna az angol nyelvvel. Egy amerikai házaspár magyarok közötti missziójának egyik állomása lett ezen a nyáron Kémer. Eric Hoeksema feleségével, Stacey Hoeksemával és két éves kisfiúkkal, Hans-szal három önkéntes szolgált hoztak magukkal, hogy a falu apraja és nagya között szolgálhassanak. Két amerikai lány és egy holland önkéntes lány vállalt angol nyelv- illetve igei tanítást, név szerint: Carrie - kisiskolás tanítónő, Jenna - chicagói egyetemista lány, és Williane - holland önkéntes lány.

A hét során körülbelül negyven gyerek látogatott el az imaház udvarába, ahol a délelőtti foglalkozás keretén belül a Példázatok titkait fejtegethették, majd a nyelvórák között snack és játék pezsdítette a hangulatot.

Isten áldását élveztük a hét minden napján, hálát adva a gyülekezet vendégszeretétéért. Hisszük, hogy az elhintett magok növekedésnek indulnak, és Isten megjutalmazza mindazokat, akik Érte vállalják az evangélium hirdetését, akár idegen-, akár anyanyelven szóljanak!

Oláh Boglárka & Pardi Matild

„Fújjatok kürtöt a Sionon”

A magyarlónai fúvószenekar 60 éves jubileuma

Április 29-én ünnepeltük Lónán a gyülekezet fúvószenekarának 60 éves jubileumát. Erre az eseményre már hónapokkal korábban készült a gyülekezet. A gyülekezet vezetősége úgy döntött, hogy ezt ne csupán a helybéliekkel, hanem másokkal együtt ünnepeljük. Így került sor a krasznai gyülekezet lelkipásztorának – Borzási István testvérnek –, és fúvóskarának meghívására, amit a krasznai testvérek el is fogadtak. Borzási István testvér egész nap velünk volt, míg a fúvóskar délutánra érkezett.

Az összevont fúvóskar

Az lónai fúvóskar

A délelőtti istentiszteleten Borzási István testvér a 4Móz 10:1-10 alapján hirdette az alkalmi igét. A helybéli jubiláló fúvóskar szolgálata közben sor került egyéb szolgálatokra és köszöntésekre is. Az imaórán Jakab Endre gyülekezetvezető és Péter István nyugalmazott lelkipásztor (Békés) buzdította a gyülekezetet imára. Ezt követően Borzási Pál helybéli lelkipásztor ismertette a fúvóskar rövid krónikáját, majd különböző köszöntések és szolgálatok következtek ifj. Székely Albert (Szigetcsép, Mo.), Ban Emanuel (Pestis, Bihar megye), Olar Valentin (trombitaszóló) és Albert Imre testvérek részéről. E két utóbbi személy szorgalmának és fáradozásának köszönhető, hogy jelenleg még működik fúvóskar Lónán.

(folytatás a 15. oldalon)

„Ahonnan jövök, élnek-e ott magyarok?”

Szeptember végén, a hajdani Galícia fővárosában, Lembergben – ma Lviv –, választói konferenciát tart az Európai Baptista Nőszövetség (EBN). Az előkészületekről a szervezet elnökét, Újvári Szabó Anikó (2013-2018) testvérnőt kérdeztük.

– Két évvel ezelőtt, Szatmárnémetiben kértünk interjút...

– Újvári Anikó: Hadd köszöntsem a Szeretet kedves olvasóit! Valóban, már két év telt el azóta? De kérdezhetném úgy is: még csak két éve, hogy beszélgettünk Szatmárnémetiben? Néha cammognak a percek, máskor meg úgy nyargalnak, hogy szinte levegőt is alig tudunk közben venni. Az utóbbi évek számomra ugyancsak pörögtek: az EBN képviselőjében sokféle feladat és program követte egymást, az utazások mellett a folyamatos kapcsolattartás – e-mailek, Skype-os, Zoom-os konferenciabeszélgetések –, cikkek írása, előadások és prezentációk készítése.

– Most pedig a staféta átadásra készül...

– Az utóbbi hónapok-hetek egy nagyon furcsa kontrastot hoztak. Miközben egyre sűrűsödnek az ötévente tartandó választói konferencia előkészítése miatt a tennivalók, ezenközben arra kell felkészülnöm, hogy szinte egyik napról a másikra csend lesz, s mindezek a tennivalók múlttá válnak, kedves emlékekké, komoly tapasztalattá. Mindezerért legyen hála Istennek, aki megajándékozott ezekkel a szolgáló évekkkel. Nagy öröm látni a célt, a stafétát már izzik a kezemben, itt az ideje, hogy más vigye tovább – új célok, új elképzelések, új lehetőségek, új struktúra... Ez így van rendjén, mi is kaptuk, mi is továbbadjuk. A közte levő idő a saját lehetőségeink kincstára. Így tekintek vissza az elmúlt évekre én is. Az én kincsesládám.

– Milyen konferenciát szervezni európai méretben?

– Nagyon izgalmas ennek az előkészítése. A szokásos nehézségeken túl az is kiderült, sokak számára ijesztő, hogy útra keljenek Ukrajnába. Annyira vegyes hírek járnak be a világot, félelmet, bizonytalanságot keltve. Másrészt, mi magunk is meglepődtünk, hogy sajnálatos módon az anyagiak sem serkentik a részvételi kedvet. A gazdasági élet viszonylag ingadozó, s ez kihatással van a költségekre, árakra. Viszont Ukrajna legbékésebb zugába látogathatnak el, akik készek útra kelni. Nagyon gazdag kultúrájú város Lviv vagy Lvov (attól függően, hogy ukránul vagy oroszosan ejtjük). Építészetében még az Osztrák-Magyar Monarchia motívumai is leleplezhetők. Egyébként az orosz nyelv nincs „kitagadva”. Amikor egy alkalommal óvatosan rákérdeztem a nyelvhasználatra, azt válaszolták az ukrán testvérek, hogy a nyelv ártatlan, az egy eszköz, nincs köze a politikai helyzethez.

A testvérek annak is örültek Almatiban, hogy magyar vagyok.

– Miért esett a választás Lviv-re?

– A biztonság miatt. Ugyanis az ukrán testvérek már a hannoveri konferencia záró napján meghívták az európai asszonyokat Ukrajnába, de akkor még Ogyesszában gondolkodtunk. Viszont valóban szimbolikussá vált a soknemzetiségű Lemberg, Lviv, Lvov, Lwow mint helyszín. Az EBN 70 éve, az alakuláskor elsődleges feladatákként jelölte meg a „megbékélést” az európai országok körében. Most ez ismét nagyon is aktuális. Felvetődik a kérdés: Ott tartunk, ahonnan elindultunk? Az ember önmagából ugyanazokat a dolgokat hozza elő, mint ősei? No, azért talán mégsem.

– Mi lesz az igei témájuk?

– A szeretet, János evangéliumára alapozva: „Egymást szeressétek” (Jn 15,12). A csoportbeszélgetések, szemináriumok, előadások mind ezt járják körbe, sok gyakorlati kérdést felszínre hozva. Nem is gondoljuk, egyáltalán nem magától értetődő, hogy akár keresztyén testvéreként is tudjuk egymást elfogadni, szeretni, s ebben a szeretetben megbékélni Krisztus gyermekeiként, testvéreként.

– Útiélményei közül mit említene?

– A közelmúltban Közép-Ázsiában: Kazahsztánban és Kirgizisztánban jártam, hogy felerősítsük az ottani nőtestvérekkel a kapcsolatunkat. Ujgur, kazah és kirgiz gyülekezetekkel, nőtestvérekkel találkozhattunk. Almatiban, vasárnap reggel, a baptista gyülekezetbe menet a lelkipásztor és felesége kíséretében egyeztettünk, melyikünk honnan érkezett. Egyszer csak felém fordult a lelkipásztor testvér és feltette a kérdést: „Ahonnan >>>

>>> „jövök, élnek-e ott magyarok?” A magyar szót tisztán úgy ejtette ki, mint mi. Ettől kezdve még jó néhány szót fedeztünk fel, amely szinte teljesen egyezik a nyelvünkben. Így aztán a gyülekezetben, a megszokott testvéri kedves fogadtatást még inkább felerősítette a valamikori közös történelmi múltunk.

– **Szólna-e a Közel-Keletről?**

– Elő-előtörő kérdés a közel-keleti események folytán az ott élő testvéreink helyzete. Nem tudom elégszer meghatódva megosztani a testvérekkel, hogy amikor velük találkozunk (körülbelül fél éve lehettem velük együtt), akkor nem a híradóba illő szörnyűségekről szólnak a beszámolóik, hanem arról tesznek bizonyosságot, hogy hogyan jelenik meg közöttük az élő és mindenek fölött uralkodó Jézus Krisztus. Nem a veszteségeket számolják, hanem előre tekintve, felfelé nézve haladnak szabadító Krisztusunk nyomában.

– **Immár 15 éve tagja az EBN vezetőségének...**

– Külön csoda számomra, amit az elmúlt évek tanítottak meg, az a gazdagság, az a sokszínűség, ahogyan mi – Krisztus gyermekei, egymás testvérei – élünk. S ebben a sokszínűségben fedezhető fel az a csoda, hogy milyen jó egymást szeretnünk, nem megítélve, uniformisba kényszerítve egymást, hanem Krisztusban nyert szabadságban csodálni teremő Istenünk gazdagságát a sokféleségben, mégis egységben. Hiszen benne forrhatunk össze egy közös test tagjaivá, testvérekké. Legyen övé mind ezért a dicsőség!

Kérdések & lid: **Szilágyi László**

60 éves házassági évforduló Várasfenesen

Folyó év május 6-án különleges ünnepi alkalomra gyűlt össze a városhatáros gyülekezet, amelyen id. Halász Ferenc és felesége, Erzsébet az Úr iránti háládással tekintettek vissza a házasságban eltöltött hat évtizedre. Isten házasságukat öt gyermekkel áldotta meg, akik közül elsőszülött leányukat nemrég hazahívta az Úr. Idős testvéreink hosszú házastársi kapcsolata az élet jobb és nehezebb időszakaival, de együtt Istennel szép példa minden házaspárnak.

60 éves házassági évfordulójuk alkalmával a gyülekezet részéről Petrikó Péter előjáró testvér köszöntötte őket. Énekszolgálatral helyi énekkar. Egyed Ernő és ifj. Halász Ferenc vezetésével szolgált, aki a család nevében is köszöntötte az idős szülőket.

A körzet ügyintéző lelkipásztora, János Levente hirdette Isten bátorító igéjét az Ézs 49:14-15 alapján, majd az id. Halász házaspárt a 92. Zsoltár 13-

16. verseivel köszöntötte: „Öreg korban is sarjat hajtának, dús lombúak és zöldek maradnak és hirdetik: Igaz az Úr...”

Id. Halász Ferenc testvér rövid bizonyágtételében őszintén megvallotta, hogy hála van a szívében és a köztük lévő szeretet csak nőtt az évek folyamán, főképp amióta még inkább egymás segítségére szorulnak. Kívánjuk, hogy Isten áldja meg őket és egész családjukat! **[János Levente]**

60 éves házassági évforduló volt Érszöllősen is

Gombos György testvér és felesége, Rozália 60. házassági évfordulójáról emlékezett meg az érszöllősi gyülekezet 2018. február 18-án. Bodor Sándor nyugalmazott lelkipásztor a Zsolt 127. fejezetének

verseivel köszöntötte a Gombos házaspárt, emlékeztetve a Mennyei Atya szeretetére, gondviselésére és jóságára, amellyel az elmúlt 60 évben felépítette és megőrizte testvéreink házasságát, megtartva őket hitben. Gombos Miklós gyülekezeti vén a Jer 29:11 alapján bátorította szüleit az Úrban való további megmaradásra, és célba érkezésre. Ezt követően a család részéről köszöntések hangzottak el: Kovács Árpád, Gombos Ottó, Gombos Dániel a Zsolt 112, Bányai Angéla a Zsolt 103:1-3,15-18 alapján köszöntötte a házaspárt. Köszönjük az Úrnak, hogy a Gombos házaspár közöttünk van! **[Bányai Angéla]**

DICSÉRJÜK AZ URAT DÁVIDDAL!

– II. VISZ ZENETÁBOR A HARGITÁN

2018. július 16-21. között a Hargita Keresztény Tábor adott otthont a II. VISZ Zenetábornak.

Visszatekintve e hétre, Dávid szavai visszangozzák bennem mindazt, amit átéltünk és megtapasztaltunk a táborozás kapcsán: „Hatalmas dolgot tett velünk az ÚR, ezért örvendezünk.” Zsolt 126:3.

Hatalmas dolog volt látni és érzékelni a táborozó gyerekekben és tinikben a zenei tudásszomjat és fejlődést, valamint a lelki sóvárgást Isten dolgai iránt, és tanúja lenni a hét során történő változásoknak.

A táborszervezés és –vezetés útján kegyelem volt megélni, hogy maga az Úr járt előttünk, Ő hordozott bennünket, és egy áldott szolgálói csapattal a frontvonalban és háttérként indulhattunk neki az idei táborozásnak is.

A VISZ és Lisztes Piroska karnagy, zenetanár által szervezett Zenetáborra 101 gyerek érkezett határainkon innen és országhatáron túlról: Erdély egész területéről, Bánátról, Partiumból, Magyarországról és Svédországból. Legtöbbjük a múlt évi tábor váradalmában élve, izgatottan számolta a napokat a táborkezdesig.

A zenetábor missziós nyilatkozata szellemében a tábor célja a Felséges megismerése, valamint a táborozók bibliaismeretének gazdagítása, továbbá a lelki növekedésen túl az Urat dicsőítő lelkület átadása, miszerint: együtt dicsérni az Urat jó és gyönyörűséges, és zenei tudásunk az Úr szolgálatában és dicsőítésében nagyszerű eszköz!

Lisztes Piroska zenei felelős hozzáértő és lelkes vezetésével a 16 magyarországi és erdélyi hivatásos zenei szakember odaadón és szakszerűen foglalkozott a gyerekekkel és tinikkel a szakonkénti egyéni hangszeres foglalkozások, a kóruspróbák, a kamarazenélés során.

Zongoristákkal Egyed Ernő, Dr. Garai Zsolt, Istvánné Nyári Krisztina, Révész László és Veres Dániel foglalkoztak. Hegedülni Borzási Annabell Kingánál és Bohusné

Anikónál lehetett. Lisztes Berta várta a cselló iránt érdeklődőket, valamint ő foglalkozott az egyetlen nagybőgős növendékkel is. A gitározás iránt érdeklődőket Dajka Attila és Székely András tanította. Fafűvös és rézfűvös tanáraink Bohus András, Domokos Balázs és Ferenczi Zsófia voltak. Az ütősökkel Máté Katalin foglalkozott, a kóruséneklést Juhász Katalin és Székely András vezették.

Zenei szempontból kiemelkedőek voltak a nevezetes „kakaókoncertek”, ahol a zenetanárok virtuóz játéka gyönyörködtetett. Ezek a minikoncertek azontúl, hogy a zene szárnyain röptettek Isten trónjához, és lángra gyújtották a szívünket, példát állítottak a kis tanítványok elé: kitartó munka és szorgalom eredményeképpen az ő zenei tudásuk is hasonló lehet mestereikéhez.

A táborozás során, akik nyitottak voltak rá, lehetőségük volt különböző hangszerekkel is ismerkedni, kipróbálni azokat. Idén a cselló örvendett különösen nagy népszerűségnek; Lisztes Berta csellóművész a korosztálynak megfelelő csellók megismerésében vezetett.

Az egyéni hangszergyakorlással és hangszerfoglalkozásokkal párhuzamosan a tábor széles palettát kínált egész napot felölelő aktivitásokra.

Ezek a tevékenységek a 10 elhivatott, odaadó gyermekmunkás szolgálata révén volt lehetséges. A napi keretet a reggeli bibliai tevékenységek és az esti alkalmak adták. A reggeli bibliai órán korcsoportokra bontva Dávid életét tanulmányoztuk. A tábor hívószava „Dicsérjük az Urat Dáviddal!” volt, ennek fényében vizsgáltuk Dávid életét különböző élethelyzetekben (nehézségben, bőségben, nélkülözésben, kapcsolatok és ígéretek tekintetében), és alkalmaztuk az üzenetet a résztvevők életére.

A bibliai történet elmélyítéseként és folytatásaként bibliai kézműves sarkokban alkothattak a táborozók.

A Dávid életét behatóbban tanulmányozni vágyók >>>

>>> részt vehettek a napi bibliai levelezős játékban Vincze Melinda, nagybányai gyermektanító koordinálásával. Öröm volt látni, hogy milyen sok gyermek és tinédzser éhséggel és kitartóan kutatja az Igét egész héten át, gyarapítva bibliaismeretét.

Lisztos Orsolya békési fotóművész vezetésével fotó- és festősuliban tanulhatták az érdeklődők a fotózás rejtelseit, és különböző érdekes festési technikákkal ismerkedhettek meg.

A táborozók a sportolás nyújtotta kikapcsolódás és csapatjáték örömeit is átérték. A napi szabadidős játékokon és csapatjátékokon túl alkalmuk volt foci- és ping-pong bajnokságon is kipróbálni magukat.

A nap zárókerete az esti alkalom volt, amikor is a hét során Dr. Borzási Pál, a hét lelkipásztora Bunyan János „A szent háború” c. allegorikus műve alapján mutatta be

kari hangszerelést Dr. Garai Zsolt készítette. Egy-két énekbe bekapcsolódhatott a gyülekezet is, és így együtt dicsérhettük az Urat.

Hisszük, hogy ez a Zenetábor is mérföldkő volt e nemzedék zenei nevelésében. Hisszük, hogy a táborozók megéreztek, hogy milyen az Istent dicsőítő lelkület, és növekedtek abban. Hisszük, hogy növekedtek Isten ismeretében is.

Kimondhatatlan hála szálljon fel az Úrnak mindenért! Minden dicsőség Istené!

Ugyanakkor köszönetünket szeretnénk kifejezni mindenkinek, aki részt vállalt e szolgálat látható és láthatatlan részéből: a Szövetség vezetőségének a támogatásáért, a szervezőkért, a zenei szolgálókért, a gyermekmunkásokért és segítőkért, a támogató szülőkért, azokért a személyekért, akik anyagilag hozzájárultak e tábor megvalósulásához, a Hargita Keresztény Tábor vezetőségéért, a fotós és videós munkájáért, Dr. Pardi Attila Benjámin orvos szolgálatáért, a német önkéntesek segítségéért, és a sok-sok imáért, ami imafalként körbevett minket.

A zenehét képes beszámolóit, valamint a videófelvételek megtekinthetők a VISZ Facebook-oldalán.

Máté Imola, VISZ

az ember lelkéért folyó küzdelmet, és világított rá Jézus Krisztus váltságáldozatára. Az ige hatalmasan hangzott, megérintette a szíveket, Isten Lelke kiáradt, és átforgalmazó erővel volt jelen. Minden este voltak gyerekek és tinédzserek, akiket megragadott a Lélek, és döntöttek Jézus Krisztus mellett, vagy megerősítve korábbi döntésüket újra odaszánták életüket Krisztusnak. Dicsőség érte Istennek!

Öröm volt számunkra, hogy a Barnabás-házban táborozó, Dr. Berszán Lidia vezette kolozsvári csoporttal lévő gyerekek is csatlakoztak hozzánk néhány programban.

A hét záróakordja a szombati záróhangverseny volt, amelyen szép számban részt vettek a gyerekek hozzátartozói: szülők, nagyszülők és barátok, közelebbről és távolabbról. A repertoár nagyon gazdag volt: réz- és fafúvós, pengetős, vonós illetve ütős együttesek, valamint zongoraszólisták játéka gyönyörködtette a hallgatóságot. Csofálatos volt hallgatni a Székely András és Juhász Katalin által vezetett száztagú kórus szolgálatát, melyhez a zene-

HOGYAN ÉPÍTI KRISZTUS A GYÜLEKEZETÉT?

Konferenciát szervezünk lelkipásztorok, lelkipásztoreleségek és lelkimunkások számára, 2018. október 27-én, Kémeren, a Kemsilvanum panzióban. A helyek korlátozottak, ezért a lelkipásztoron és feleségén kívül még jöhet 1-2 szolgálattelvő is körzetenként.

TÉMÁK ÉS ELŐADÓK

DAVID LOVI (U.S.A.)
1. AZ ICEHIRDETÉS BOLONDSÁGA
2. PÁSZTOR, GYÜLEKEZETI VÉN, DIAKÓNUS

BENJAMIN COSTEA (ARAD)
3. LELKI HARC

PAUL MITCHELL (A GRACE TO YOU EUROPE)
IGAZGATÓJA, ANGLIA)
4. MEGSZENTELŐDÉS ÉS KEGYELEM

A kezdés időpontja: **9:30** | Résztvételi díj: **40 lej** személyenként, amit a helyszínen kell kifizetni. Azok, akik részt szeretnének venni a konferencián, kérjük szeretettel jelezzenek vissza **Október 15-ig** Fekete Csabánál, vagy a **csabafek@yahoo.com** email címen.

MINDENKIT SZERETETTEL VÁRUNK!

Szűcs Sándor, pasztorális alelnök

Jubileumi istentisztelet lesz Gálospetriben

Kedves diaszpórában élő testvérek! A gálospetri baptista gyülekezet szeretettel meghívja azokat a testvéreket, akik valamilyen módon kötődnek a gyülekezethez a 2018. szeptember 16-án megtartandó jubileumi istentiszteletre. Szeretettel várunk mindenkit haza! Közös ebéd lesz, és erre a napra kérünk mindenkit, aki teheti, ünnepeljen velünk! **[A gyülekezet nevében, Szabó András lelkipásztor]**

50 éves házassági évforduló Krasznán

2018. január 20-án id. Püsök Ferenc és Sára aranymenyegzőjét ünnepeltük családi körben, meghitt vacsora keretében. Az ünnepen dr. Borzási István lelkipásztor testvér az 50. zsolnárból köszöntötte az házaspárt, és buzdította őket és a jelenlevőket hálás életre az Úrban. A család részéről is többen köszöntötték az idős házaspárt: fiuk, Ferenc, unokahúguk, Nagy-Kasza Eszter és férje, Lőrinc, a dédunokák pedig verssel kedveskedtek. A megtett útra

visszatekintve az ünnepeltek kifejezték hálájukat a tapasztalt áldásokért, és megköszönték a család szeretetét és támogatását. Kívánjuk, hogy az Úr adjon nekik még sok boldog évet, hűséggel egymás iránt és Isten iránt! **[Szűcs Beáta]**

Váradik családok hétvégéje

Június második hétvégéjén a Kolozs-megyei Székelyjón (Săcuieu) található Sequoia Panzióban került sor a gyülekezetünk vasárnapi iskolás gyermekei, szüleik és a vasárnapi iskolai tanítók számára megszervezett családi hétvégére. A festői, csendes, hegyi környezet önkéntelenül is felfelé irányította tekintetünket. Lehetőség adódott megcsodálni a panziótól 17 km-re lévő havasreketyei – más néven a „Menyasszony fátyla” – vízesést. Ellátogattunk a panziótól mintegy 5 km-nyire található, az Erdélyi Kö-zéphegység legimpozánsabb fájához, a Sequoia mamut-fenyőhöz is, amelyet még a XX. század elején Gál János földbirtokos ültetett.

A gyermekek önfeledten és otthonosan élvezték egymás társaságát, a sporttevékenységeket, szabadidős programokat, de a gyermek-bibliaóráról is tágra nyílt, csillogó szemekkel szaladtak elénk. Jó együttműködni szülőkként a vasárnap iskolai tanítókkal, akiknek ezúttal is szeretnék köszönetet mondani minden vasárnap odaszánt idejükért, a befektetett munkáért. Hisszük, hogy a kicsi lelkekbe, szívekbe elhintett igemagvak nem hullanak a porba, és egy nap majd derűs arccal adhatunk hálát gyermekeink megtéréséért.

Miközben gyermekeink különböző gyermekfoglalkozásokon vettek részt, Budai Lajos lelkipásztor a férj és feleség közötti kapcsolatról tartott átfogó igei tanítást. Már az elején elmondta, hogy Isten, aki a házasságot szerezte, meg is tudja azt tartani. A házastársaknak ezzel a kiapadhatatlan szeretetforrással kell állandó, meg nem szűnő kapcsolatban maradniuk. Tanítását két alappillérre építette, a kommunikáció és az egymás iránti hála fontosságára hívta fel a figyelmet, megalapozva felesége, Budai Evódia gyermeknevelésről szóló tanítását. A sok gyermeknevelési irányzat forgatagában el lehet veszni. Itt is csak Isten Igéje adhat biztos és örökérvényű útmutatást. Mi, szülők minden igyekezetünk, felkészültségünk mellett is csak az isteni kegyelemben bízva vállalhatjuk és nevelhetjük reményteljesen gyermekeinket. **[Garai Enikő]**

A cipő

BIZONYSÁGTÉTEL

Lupényban történt még az 1950-es évek közepe táján. Húgom, Kissné Ady Éva jegyezte le a történetet. Egy alkalommal, a tikkasztó nyári hőségben elhatároztuk, hogy elmegyünk valahova a víz mellé hűsölni. Épp nálunk volt két kis barátnőnk. Édesanyámtól csak a parkba kéreztünk el, a szökőkúthoz. Lupény központjában abban az időben egy gyönyörű szép park volt, közel hozzánk, ugyanis a város központi részén laktunk. No, de mi nem a parkba igyekeztünk azon a nevezetes napon, inkább választottuk a Zsil-folyót. Elindultunk: Annuska, Dániel öcsém, Ilonka, az unokatestvérem, a barátnőm és én. Otthonról vittünk magunkkal egy befőttesüveget. Útközben Rebeka visszafordult, s így öten kb. 4 kilométer gyaloglás után, a barbatyeni Zsil-parton kötöttünk ki. Alig vártuk, hogy a hűsítő vízbe belegázoljunk, persze ruhástól. Először csak a jobb part mentén gyűjtögettük a halaknak vélt békaporontyokat, tettük üvegbe őket, majd csalogatott a túlsó part, reméltük, hogy ott több halat fogunk. A többiek már megindultak keresztül a vízen, amikor Dániel beleejtette a cipőjét a vízbe. Háttal voltam a többieknek, mert a cuccainkat karoltam fel, hogy átvigyerem. Egyszer csak nagy ordítást hallok „A cipő! A cipő!” Dániel cipőjét elvitte a víz, és nem láttuk. Elkezdődött a keresés. Nagy elkeseredetten kerestük, de hiába. Az idő nagyon telt, már több órát töltöttünk el keresésben, Annuska még egy halászt is megkérdezett, aki nem messze halászott, hogy nem fogott-e ki egy kis lakkcipőt? A halász mogorván annyit mondott, hogy ő nem cipőre halászik. A nap lassan lenyugodott, mi minden fekete köért lehajoltunk, de csalódottan láttuk, hogy csak egy kő. Szörnyen féltünk, hogy édesanyám alaposan ellátja a bajunkat, és Dániel sem járhat fél pár cipővel! Csak sírtunk és kerestünk. Ekkor egy mentő ötletem támadt. Nagymamám gyakran mondta, hogy bármilyen baj ér, kérjem az Isten segítségét, mert Ő biztosan megsegít. Így is tettem. Megálltam a sodró vízben, és imádkoztam. Még ma is tisztán emlékszem, hogy tekintetemet az égbe emeltem. Egy felhő sem volt rajta, csak a nagy mély kékség, és a következőt mondtam: „Úr Jézus segíts, hogy most ha lehajolok, a cipőt fogjam meg, és azt kiáltsam: «Ne sírjatok, megvan a cipő!»! Elképzelhetitek, mi zajlott le bennem, amikor lehajoltam a vízbe, s a cipőt fogtam meg. Kiáltottam, hogy „ne sírjatok, megvan a cipő!” Tovább sírtam, de már az öröm, az átélt imameghallgatás miatt. Ez a hitre épülő bizonyosság meghatározója volt egész hitéletemnek. Azóta többször tapasztaltam ehhez hasonló imameghallgatást. Higgyétek el, nagyon gyakran megerősödtem hitemben, amikor csak visszagondoltam

Felvételi a nagyváradai Timóteus bibliaiskolába

Bibliaiskolánk ismét felvételit hirdet az alapfokozatra és a levelező tagozatra. **Az alapfokozat** hétvégi oktatást foglal magában péntek délután 16-20 óra és szombat délelőtt 8-12 óra között. **A levelező tagozat** hallgatói évente ötször jönnek konzultációra. Mindkét tagozatra a **felvételi 2018. október 6-án, délelőtt 10 órakor kezdődik a bibliaiskolánál!**

A bibliaiskola nyitva áll mindenki előtt, aki valódi keresztyén jellemmel bír, és tagja egy helyi evangéliumi gyülekezetnek. További feltételek: lelkipásztori és gyülekezeti ajánlás és önéletrajz, amely tartalmazza a megtérés leírását és a felvételizőnek a szolgálattal kapcsolatos személyes meggyőződéseit. A felvételi vizsga két részből áll: 1) írásbeli vizsga, amely a felvételiző bibliaismeretét hivatott feltárni; és 2) interjú. A beiratkozáshoz szükséges dossziét a Bibliaiskola titkárságán (új épület, 11-es szoba) vagy a szövetség irodájánál kell elhelyezni. Az érdeklődőknek részletes információkkal szolgálunk. Címünk: Str. Berthelot Nr. 5, 410050 Oradea. Tel.: 0259-413289; 0735-500985 (baptifon); e-mail: bimo.oradea@gmail.com.

[Giorgiov Adrián, igazgató]

erre az élményre. Hazafele úgy mentünk, hogy a szoknyáinkat végig rázogattuk, hogy száradjon meg, mire hazaérkezünk. Ez azért volt fontos, hogy édesanyám ne vegyen tudomást róla, hogy mi a Zsilnél jártunk. Mint minden turpisság, ez is napvilágra jött, mert amikor hazaérkeztünk, édesanyám a szomszédban volt, és én elég hangosan mondtam Annuskának, hogy a ruhám száraz, de alatta a fehérnemű vizes. Ezt meghallotta édesanyám, mert éppen akkor lépett be az ajtón, így aztán a fenyítés sem maradt el. De mit kaptunk volna, ha úgy érkeznénk haza, hogy Dánielnek nincs cipője! Édesanyám nagyon szigorúan nevelt minket. Könnyen eljárt a keze. Édesapámtól egyszer kaptam ki, de akkor úgy, hogy nem felejttem el. Édesapámról tudni kell, hogy szelíd, jóra való ember volt. Sok ideig volt Lupényban gyülekezeti előljáró, később pedig az akkor száz főre szaporodott baptista közösség gyülekezetvezetője. Jó dolog emlékezni, s Istent dicsőíteni az imameghallgatásokért, de a hitben járó elődökért is!

Kissné Ady Éva

Lejegyezte és a grafikát készítette:
Veressné Ady Anna

A mostani vétkezett, ki lesz az,
ki lesz az új király?

Nyár, nyár, nyár...

Anyár nemcsak a pihenésre, barnulásra, kirándulásra nyújt lehetőséget, hanem a munkára is. S a munka elvégzésével lehet gyűjteni a kincseket, az élményeket. Vannak fiatalok, akik a nyári szünetben időt és energiát szántak a misszióra. Több városban is volt erre alkalom, legyen az egy-egy tábor formájában, egy gyerekeknek szóló musical összeállításával, vagy egy fiataloknak szóló missziós hét megszervezésével. Ezekről a lehetőségekről számolnak be röviden a résztvevők.

Július 2-8 között a Nagyváradi Belvárosi Gyülekezetben megszerveztük a **Dávid és Góliát musical hetét**, egy gyerekeknek szánt zenés előadást, ami bemutatja Dávid életét. Ezen a héten velünk volt Lisztes Piroska is, a darab írója, aki segített a gyerekeknek betanulni a szöveget, és kihozni a legtöbbet az előadásból. A musical héten több mint 100 gyerek vett részt, akikkel minden nap tartottunk bibliatanulmányozást, csoportfoglalkozást; minden nap különböző játékokkal készültünk nekik, hogy jól érezzék magukat, és minél gazdagabb élményben legyen részük. Ami pedig engem illet, számomra a musical-hét legalább olyan felemelő volt, mint a gyerekeknek. Ameddig ők a zene és a Biblia világáról tanultak, addig én a gyerekek viselkedéséről. Idő kellett ahhoz, hogy megtanuljam, csak akkor lesz eredményes a hét ha mi is 100%-osan odatesszük magunkat. Ahhoz pedig az kellett, hogy törődjünk velük és megmutassuk nekik, hogy szeretve vannak, függetlenül attól, hogy mit csinálnak. S ezzel a hozzáállással a hét végére egy nagyon jó csapat alakult ki a gyerekek és a vezetőtársak között. Ennek az eredménye pedig egy profi előadás lett, és sok-sok elültetett igemag a kicsik szívében.

Sápi Márk, Nagyváradi

A negyedik missziós tábort rendhagyó módon nem Gyergyóban, hanem Marosfőn egy gyönyörű táborhelyen szerveztük meg. Ha egy mondatban kellene összefoglalnom, hogy miről volt szó a héten, akkor azt mondanám, hogy a „Shalom” elérésére kell törekednünk. Ez még így nem mond valami sokat, de ha figyelmesen elolvasod a lent következő részt, elmagyarázom mit is jelent a „Shalom” pontosan.

A missziót a Nehémiás elhívásának alapján közelítettük meg. Alapjában véve két kérdés merül fel a misszióval kapcsolatban: „kell-e valamilyen missziót vállalnom?”, valamint az, hogy „mit tehetek én egyedül?”

„Minden egyes keresztyén változást képes előidézni!” – ez a mondat mély igazságot tartalmaz! Sokszor cseréljük fel a két fogalmat, hogy a „gyülekezetnek szüksége van misszióra” azzal, hogy „a misszióknak van szüksége gyülekezetre”, pedig nem mindegy. Nehémiás kérdezett, felismerte a problémát, kitartóan imádkozott érte, és cselekedett. Sokan úgy értelmezzük, hogy a gyülekezetben vannak személyek, akiknek van elhívásuk a misszióra. Ők azok, akik keresik a helyüket a szolgálatban, mások pedig elvannak a maguk világában. Nekik nincs különösebb dolguk, pedig az elhívás azt jelenti, hogy ha látod a szükségét, meggyőződésed, hogy tenned kell, és felelősségednek érzed, akkor ki kell tudd mondani, hogy: „kész vagyok azt tenni, amit Isten akar”.

Itt kapcsolnám össze azzal, hogy a missziós célunk megfogalmazva az, hogy az emberek „Shalomba” jussanak, de ez mit is jelent?

A „Shalom” Isten terve, a teljesség, vagyis helyes kapcsolat Istennel, az emberekkel, akik helyesen kezelik és megosztják egymással javaikat. Én itt összekötném a tavalyi tábor témájával, amit az Apostolok Cselekedetei 2. része alapján értettünk meg: az első gyülekezetben volt a leginkább jelen a „Shalom”, mert Istennel rendezett kapcsolatuk volt, együtt voltak, közösek voltak a gondjaik, a javaik, és EGY-ként álltak a kihívások a feladatok elé.

Tény, hogy a Földön nem lesz teljes a „Shalom”, míg Jézus újra el nem jön, viszont nekünk törekednünk kell arra, hogy minél több ember életében megvalósuljon.

Ez idő alatt a gonosz mindent elkövet, hogy megakadályozza a „Shalom”-ot, helyi, országos és globális szinteken is. Különbőféle területeken más-más akadályai vannak, ha az embereket lehetne osztá-

lyozni: korosztály, kultúra, vallás, stb. szerint. Más stratégiával kell közeledni egy gyermekhez, és megint másként egy idős nénihez vagy egy európai emberhez, mert nem lehet őket ugyanúgy elérni, mint egy afrikai embert, emiatt lényeges, hogy melyik embert, hogyan közelítjük meg.

Ha te is olyan ember vagy, aki már megértette, hogy Isten milyen missziómunkát szán neki, akkor ez a gondolat neked szól!

„Meg kell tudni érteni, hogy ha Isten van velünk, akkor nincs olyan gond a misszióban, amiről ne tudna, vagy amiben ne segítene!” Átvezet néha nehézségeken, de ha megfigyeled, akkor visszatekintve kivétel nélkül elmondhatod: ez kellett az életembe, hogy megértsék valamit, vagy rájöjjenek, mit csinálok rosszul, vagy mit kell másképp tennem. Isten mindenről tud, csak legyél türelemmel és imádkozz hozzá: Ő meghallgat és válaszol!

„Az aratnivaló sok, de a munkás kevés. Kérjétek hát az aratás urát, küldjön munkásokat az aratásra” (Lk 10,2a).

A misszió nemcsak arról szól, hogy Isten kivesz abból a környezetből, ahol élsz és valahova máshová helyez téged, hanem arról is, hogy ahol élsz és Isten fényét hordozd, feladatod van. Nem nyugtathatod meg magad azzal, hogy csinálják elegenden! Neked is készített Isten feladatot, csak fel kell ismerned mi az, elfogadni és áldássá válni mások számára, és nyerni általa.

Kovács Csongor, Gyergyószentmiklós

És monda nekik Jézus: „Jöjjetek utánam, és emberhalászokká teszlek benneteket.” (Mk 1:17) Jézus szavait szívünkbe zárva indultunk neki annak a missziós hétnek, amire július 17-22 között került sor Sepsiszentgyörgyön, Albu Leventének, a Válaszd az Életet Misszió munkatársának vezetésével. Több lelkes fiatal is érkezett hozzánk az ország különböző pontjáról. Sokan közülük épp a vizsgáikat befejezve, vagy testi gyengeségekkel küzdve, de azokat legyőzve jöttek, lelkesen tanulni, szolgálni, magvakat hinteni. A délelőtti alkalmakon az evangélizációban betöltendő szerepeinkről beszélgettünk. Négy fontos szerepet különböztettünk meg, amelyek a következők: fedező, vezető, építő és a mentor. Aktív keresztény életünk fontos szerepkörei ezek, amelyeket betöltve tudunk embereket Istenhez vezetni. Délutánonként izgalommal, de imádságos szívvel indultunk el a parkokba, gyakorlatba ültetni a hallottakat. Kérdőívek se-

gítségével szólítottuk meg az embereket, majd, ha nyitottak voltak, elmondtuk nekik az egyetlen és igazi választ a kérdéseikre. Mivel a személyes kapcsolatok kialakítását fontosnak tartottuk, esténként olyan programokat szerveztünk (játékestek, sportest), ahol még inkább megismerkedhettünk ezekkel a fiatalokkal. Bár majdnem végig esett az eső, mégis csodálatos volt látni, hogy Isten hogyan nyit ajtókat, lehetőségeket a beszélgetésekre. Kiderült, hogy igenis vannak nyitott emberek városunkban, s sokszor a zord és néha ijesztő külső mögött egy kétségbeesett, kereső szív áll, tele kérdésekkel. Volt aki meghatódva nyugtázta a beszélgetés után: „Végre látok igazi keresztényeket!” Sokunk számára ismeretlen volt ez az élethelyzet, de végig jó volt látni, hogy Isten a mi öt kenyérnyi és két halnyi

erőnket, képességünket megszorította, és a parkban az evangélium hangzott, s látva a sok kétségbeesett arcot, számunkra is még drágábban és fénylőbben tűndökölt. Nagy felkiáltójel volt számunkra ez a hét. Látni azt, hogy sokan mennyire szenvednek az ördög rabságában, s a Jézussal való találkozás misztikusnak és csak egy távoli mesének tűnik. Azért imádkozunk, hogy Isten még inkább munkálja bennünk a tanítványi elhívásunkat. Sokszor a gyülekezeteink falai közé ragadva, észre sem vesszük, hogy mekkora a nyomorúság, a szomszúság az igazi boldogság iránt. Az emberek kétségbeesetten kutatnak, s ha nem mutatjuk meg nekik a helyes utat, akkor máshol fogják keresni, s ezek a próbálkozások mind vakvágányra juttatják őket. Szívünkben örömmel, hálával és sok tanulsággal zártuk a hetet, s boldogak vagyunk, hogy Isten munkái lehettünk, s hisszük, hogy munkánk jó illatként szállt fel Hozzá!

Trinfa Johanna, Sepsiszentgyörgy

■ Fájó szívvel búcsúzunk † **Kovács (szül. Kása) Ilonától (1944-2018)**, a Nagyvárad Betlehem gyülekezet tagjától, aki hosszas betegség és szenvedés után hazaköltözött menyeyi otthonába. 1944-ben született Ippon, ahol 1958-ban adta át életét Krisztusnak. 1969-ben házasságot kötött Kovács Gyulával, amit szilárd meggyőződés előzött meg, miszerint Isten „az árvák védelmezőjének” szolgálatára hívta el. Ekkor három kiskorú fiúgyermek édesanyjává vált, majd 1973-ban életet adott leánygyermekének.

Szeretettel, istenfélelemben nevelte gyermekeit, kitartóan végezte mindazt, amit az Úr rábízott. Istenfélő, csendes édesanyaként emlékszünk rá vissza. Szerette az Urat, és bízott az Ő megtartó kegyelmében, aki hitünk szerint át is kísért a halál Jordánján. Halálos ágyán kimondott utolsó szavai megnyugvást adnak nekünk abban, hogy valóban Megváltó Urunk karjaiba tette le életét. A 23. Zsoltárral vett végső búcsút szeretteitől. A temetési istentisztelet Hegyközszáldobágyon, 2018 május 25-én volt. A ravatálnál Kovács Gyula, Boros Gyula és Kelemen István (helyi református) lelkipásztorok szolgáltak, az ígét Elekes József lelkipásztor hirdette. A sírnál Szilágyi Zsigmond és Boros Gyula fejezték be a megemlékezést. A feltámadás reményében búcsúznak tőle: férje, id. Kovács Gyula, gyermekei, Ifj. Kovács Gyula, Elek, Barna, és Ilona, és családjaik. **[Kocsis Anita]**

■ Fájdalommal, ám Isten akaratában megnyugodva értesítjük mindazokat, akik ismerték, hogy kevesebb mint egy hónappal 87. születésnapja előtt, február 7-én, Besztercén elhunyt † **Szilágyi (szül. Blága) Erzsébet**. A gyászistentiszteletre és a temetésre február 11-én, vasárnap került sor a besztercei Evangélikus Kápolnában, illetve a hozzá tartozó sírkertben. **[A Szilágyi család]**

■ † **Géczi Andor (1943-2018)** 1943. június 16-án született Kémeren, Szilágy megyében, Erdélyben, Erzsébet és Andor gyermekeként. Együtt nőtt fel fiútestvérével, Istvánnal. Már fiatal korban elfogadta Jézus Krisztust személyes Megváltójának, és a kémeri magyar baptista gyülekezetben merítkezett be Für Imre lp. által. 1964. november 19-én házasságot kötött Szabó Irmával, akivel nagyon boldog házasságban élt, amíg az Úr hazaszólította. Házasságukat két leánygyermekkel áldotta meg az Úr. Az első Gyöngyi (Ginger), a második Edit. 1989-ben érkezett az Egyesült Államokba, Clevelandbe, családjával, felesége és leányai után. 2001-ben megszületett unokája, Cintia. Nagyon szerette, sokat játszottak együtt és sok mindenre tanította. Andor, amilyen aktívan szolgált a nagyvárad gyülekezetben, ugyanolyan hűségesen szolgált Megváltóját a clevelandi magyar Bethánia

■ Berettyószéplakon, 2018. május 6-án temettük † **Ősz Berta** testvérnőt, aki 83 évet kapott az Úrtól. A vigasztalás ígét Fekete Csaba lelkipásztor hirdette a János evangéliuma 10:23-30 versek alapján: „Jézus a jó pásztor, örök életet ígért azoknak, akik hallják az ő hangját és követik őt.” A temető kertben Tóth Imre testvér beszélt a feltámadás reménységéről a 2Thessz 4:13.14 alapján. A temetésen a berettyószéplaki és az ippei gyülekezet összehívott énekara is szolgált. Az Úr adjon vigasztalást a gyászoló családtagok számára! **[F. Cs.]**

■ 2018. június 2-án kísértük utolsó útjára † **idősebb Telegdi Imre** testvért, aki a paptamási gyülekezet tagja és szolgálattevője volt hosszú évtizedeken át. Életének utolsó szakaszát, majdnem 11 évet fél oldalára lebé-
nülve élte. Az utóbbi három és fél év-

ben már ritkán hagyta el szobáját. Gyengeségeit, fájdalmait csendben és türelmesen viselte, felesége kitartással és szeretettel ápolta, gondozta. Temetésén Elekes József lp. a Zsidók 6:10 alapján szólt, méltatva testvérünk életét és szolgálatát. A helybeli gyülekezet ének- és zenekara is szolgált. Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor a 2Kor 13:14-19 alapján tette fel a kérdést, hogy ki lesz az, aki tovább viszi testvérünk szolgálatát?

A sírnál Kiss Zoltán lelkipásztor a 2Móz15:22-27 alapján beszélt Izráel népének a Veres-tengertől való elindulásáról, Márán keresztül vezető útról és Élimbe érkezéséről, megpihenéséről, hirdelve az örökéletbe vetett reménységünket. Isten vigasztalását kívánjuk a közeli és távoli családnak, akárcsak a gyülekezetnek! **[Albert István Zsolt]**

„Fújjatok kürtöt...” (folytatás az 5. oldalról)

A közös ebédet követően a délutáni istentisztelet is elkezdődött, de ekkorra már megérkezett hozzánk a krasznai fúvóskar is. Az összevont zenekar szolgálata közben további köszöntések hangzottak el Kis-Juhász Vilmos lelkipásztor (Kolozsvár), Péter Gáspár (Szigetszentmiklós), Dornea Petrică (lónai pünkösdi gyülekezet), Péter István lelkipásztor (Békés), és Tóth Imre (Kraszna) részéről. Igehirdetéssel ismét Borzási István krasznai lelkipásztor szolgált, ugyancsak a 4Móz 10:1-10 alapján.

A lónai gyülekezet fúvóskarjának megalakulásáról röviden annyit mondhatok, hogy amikor a helybéli előljárók 1958. május 21-én tudomást szereztek arról, hogy a Kolozsvári Baptista Gyülekezet imaházépítés miatt eladja a saját hangszereiket, rögtön úgy döntöttek, hogy megvásárolják a hangszereket. 23.000 lejben egyeztek meg, amit a lónaiak két részben fizettek ki. A gyülekezet családonként 1500 lejt ajánlott fel erre a célra, ami nem volt kicsi erőfeszítés, tudva, hogy az akkori havi átlagfizetés kb. 4-500 lej volt.

A fiatalabb férfitestvérek Papp László kolozsvári karvezető segítségével kezdtek el kottát tanulni, majd a hangszeren játszani. Mivel akkoriban nemcsak hogy nem volt lehetséges, hanem nem is volt szabad kottákat sokszorosítani, minden másolás kézzel történt és titokban. A lényeg, hogy a fúvóskar szolgálni kezdett. Papp László testvér után egész napjainkig több személy is besegített a tanításba, köztük Gherasim Onofir (Gyalu), Traian Fărcaș (Bánság), Dumitru Fărcaș, Ban Alexandru, Kis-Juhász Vilmos (Szamosújvár), Olar Valentin és Albert Imre. A 70-es években az összes hangszereket följavították, míg a 80-as években új hangszereket vásároltak a már meglévők mellé. Ezek a lépések mindig újabb lendületet hoztak a zenekar életébe.

Hálások vagyunk Istennek, hogy a gyülekezetünkben ma is működik fúvóskar, ami alkalom adtán nem csak vasárnaponként, hanem a temetési istentiszteleteken is rendszeresen szolgál. Az Úr áldja meg a fúvóskar tagjainak szorgalmát, hogy minden áldozat, amit időben vagy tehetségben a gyakorlásra és a szolgálatra szánnak, legyen építő mindnyájunk számára és szolgálja Istenünk nagy nevének dicsőségét.

Borzási Pál, lelkipásztor

MIT TANÍT A BIBLIA? (17.)

A Veres tengeren való átkelés és a Sinai hegy (I.)

A Veres tengeren való átkelést némelyek egészen északra, az ún. „Keserű tavak” vidékére helyezik. Magyarázatuk szerint azon az éjszakán az erős apály miatt egy átjárható „híd” keletkezett ott, ahol elapadt a víz. Ennek kialakulását az erős keleti szél segítette: „Az Úr pedig egész éjjel erős keleti széllel hajtotta a tengert és szárazzá tette a tengert, és kétfelé váltak a vizek.” (2Móz 14:21) A Halley's Bible Handbook szerint ez nem szokatlan jelenség. Szerintük a kétoldalt megmaradt vízmaradványok jelentették a „falat”. (Azonban elismerik, hogy Isten megtehetette azt is, hogy függőleges falként álljanak a vizek kétoldalt.) Miután Izráel népe átkelt a túloldalra, éjjélkor megérkezett a dagály, amely miatt az egyiptomi sereg szekerei belesüppedtek a sárba: „...megzavarta az egyiptomiak táborát és megállította szekereik kerekeit és nehezen vonszoltatta azokat” (2Móz 14:24-25).

A Veres-tenger neve héberül Yam Szúf, vagyis Sás-tenger (Lásd: 2Móz 10:19. 23:31), de az Újszövetség Veres tengernek nevezi (lásd: ApCsel 7:36; Zsid 11:29). Veres tengernek számított úgy a Szezei, mint az Aqaba öböl (1Kir 9:26). A Nagy Keserű Tó már a Szezei csatorna megnyitása előtt is (1869) inkább egy kiszáradt sós medence volt, mivel ezen a száraz vidéken nem gyűlik össze elég víz ahhoz, hogy tavat alkothasson. A bibliai leírás szerint az átkelés nem valami mocsaras vidéken történt, hanem „a nagy mélység vizeiről” van szó, ahol a víz kőfalként állt jobb és baloldalt: 2Móz 14:22; Zsolt 106:9; Ézs 51:10, amelybe a fáraó seregének tagjai kövekként süllyedtek alá: 15:4-5. 10; Neh 9:11. Pál apostol szerint Izráel népe bementek a felhőben és a tengerben: 1Kor 10:1-2. Az átkelés a Szezei öböl északi részénél történhetett, ahonnan Izráel népe dél felé vándorolt a Sinai félszigeten. Ott több olyan hegység is van, amelyek közül bármelyik viselhette a „Sinai hegy” nevet.

Ám e hagyományos véleménnyel ellentétben van egy másik vélemény is, amelyet Charles Beke 1834-ben javasolt, és 1980-tól többen népszerűsítettek (Ron Wyatt, Larry Williams, Bob Cornuke, Howard Blum). Ennek lényege, hogy az átkelés az Aqaba öbölnél történt (a Tiran szorosnál), és a Sinai hegy nem más, mint a Jabel Al-Lawz hegység az Arab félszigeten! Ez arra az állítólagos feltételezésre épül, hogy a Sinai hegy hagyományos helye nincs összhangban néhány bibliai kijelentéssel.

[Dr. Borzási István]

Gyermeknap másként

A rohanó hétköznapiakban megállva, idén második alkalommal került megrendezésre a **fogyatékkal élők gyereknapja** a zilahi magyar baptista imaháznál. A nap központi gondolata az volt, hogy „Jézus elfogad”. A mintegy 40 résztvevő különböző településekről érkezett: Krasznáról, Balláról, Sarmaságról, Szilágycsehből, Perecsenből, Varsolcra, és persze Zilahról. A gyerekeket és családtagjaikat meleg fogadtatás várta, majd a nap során vidám énekek, játékok, bábszínház, kézimunka és sok-sok meglepetés következett.

Az édesanyák Budai Evódia vezetésével fórumbeszélgetésen is részt vehettek, ahol szó esett a világ teljesítmény-orientáltságáról, a hétköznapi viharokról, és az anyukák kimondhatták legnagyobb félelmeiket is. Minden nap meg kell küzdeni a kihívásokkal, mind a testi vagy szellemi fogyatékkal élőknek, mins azok hozzátartozóinak, de egyvalamit nem szabad elfelejteni: a jó Isten mindenható, mindenkinek felett való. Ő tud ezeknek az embereknek a sorsáról, életútjáról, és tudja a miértre való válaszokat is. Két választási lehetősége van mindenkinek: vagy Isten ellen küzd lázadva a sorsa miatt, vagy megfogva az Atyai segítő jobbot, küzdhet Vele az élet megpróbáltatásaiban, megbékélve Jézus oldalán. Az igazi reménységet csak felülről lehet megkapni, és hisszük, hogy mindaz aki kér, kap!

Hittel és reménységgel gazdagodtunk ezen a szombati napon, ahol a közösség felemelő ereje és a szeretet járta át a szívünket. „Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást!” (Jn 13:34)

Nagy Anna, Ziláh

„Tavaszi kirándulás” ősszel is

A 2018/19-es tanévben is indul a magyarországi Palánta Sorsfordító Alapítvány ajándékozási projektje országunkban. A pedagógusok a „Tavaszi kirándulás” c. hangzó CD-t és a hozzá készült interaktív, fejlesztő foglalkoztató füzetet ingyenesen igényelhetik elsősorban az előkészítős, de a nagyobb kisiskolás diákjaik számára is. A CD egy kirándulás történetébe ágyazva elgondolkodtató helyzeteket, rövid történeteket tartalmaz sok vidám énekkel és az Evangélium üzenetével. Ahhoz, hogy egyre több iskolába és minél több gyerekhez eljuthasson ez az ajándék, kérlek, légy e szolgálatban imatársunk, és szólj a tanító néni/-bácsi ismerőseidnek :) Az érdeklődők leveleit a palanta2017@gmail.com e-mail címre várjuk.

Köszönettel és szeretettel,

Kelemen Andrea, a Palánta önkéntes munkatársa

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar
Baptista Gyülekezetek Szövetsége
Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: János Csaba
Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
E-baptifon: 0735 500 009
E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.
Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.
Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.
A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605